

Körkép

Új világ, új felfedezések, új legendák.

Ma tanúi voltunk egy gyermeki legenda keletkezésének.

Két kisleány játszik a szobában s közben a hangszóróból muzikaszó, emberi hang hallik. Rejtély ez még a felnőtt számára is, hát még a gyermeki fülnek.

A műsor keretében rosszaló szavak is elhangzanak azok ellen, akik a készüléket jogosulatlanul használják. Bizonyos büntetéseket is szabnak az illetőkre, s ezt széltében közlik.

A négyéves Piroska hallgatja az ítéleteket, nem szól, elgondolkozik, majd tovább játszik kis pajtásával. A készüléket közben el is zárták.

Egyszerre parázs vita támad a két kislány között. Összekapnak, kis ökleikkel ütögetik egymást. Piroska megáll, a másik kislányra mered, felemeli mutatóujját, és intő hangon mondja:

– Megállj, ha rossz leszel, megbüntet a rádió.

•

Az öreg angol nyelvmester reggel kilenckor – mint rendesen – beállít tanítványához, egy fiatal mérnökhöz, hogy Shakespeare nyelvébe beavassa.

A mérnök mindössze két hónap óta tanul. Csigaléptekkel halad előre. Apró olvasmányok, könnyebb nyelvtani példák, gyermeki szavak.

Úgy féltíz tájt megszólal künn a telefon. A fiatalember bocsánatot kér, kimegy a szobából azzal, hogy egy perc múlva visszatér. A nyelvtanár magára marad.

Amikor a fiatalember visszajön, leül a nyelvmester mellé, s folytatja az órát. De a nyelvmester ámul-bámul. Tanítványa, aki az imént még hebegett-dadogott, folyékonyan, talpraesetten, gazdagon beszél, érvel, vitatkozik vele. Mintha felválták volna a nyelvét. Egyszerre megtanult angolul.

Mi történhetett? Talán valaki a rövid telefonbeszélgetés során egy csapásra közölte vele az angol nyelv minden titkát? Vagy nürnbergi tölcsérel töltötték át fejébe ezt a nem kis tudományt? Vagy valami káprázat játszik velük?

Nem. A fiatalembert – az öregúr kezdő tanítványát – sürgősen elhívták hazulról, s az el is ment, és ikertestvérét küldte be, aki úgy hasonlított hozzá,

mint egyik tojás a másikhoz, szintén mérnök, és három évig élt künn Angliában ...

-i.

1933. március 28., kedd, 4. old.

Körkép

Agyerek mindig felnőttnek szeretne látszani, a felnőtt gyereknek, s talán lenni is.

Látunk az utcán egy hároméves kislányt, aki kezében fordítva tartott újsággal méltóságosan lépked, s közben azt mímeli, mintha olvasna. Arrább néhány lépésnyire – egy jól megtermett, deresedő úriember, az utcára kiszüremkedő rádiózenére, libegő felöltőjében táncol és ugrál.

Az utca közönsége mindkettőjükön elnézően mosolyog.

•

Ilyen gyomorhajos kort talán még nem ért meg az emberiség. Mennél kevesebb embernek jut ennivaló, annál több olyan akad, aki – noha volna még mit ennie – nem bír enni.

Ezen a jelenségen törjük a fejüket a lélekbúvárok. Mi csak azt jegyezzük föl, aminek már nem egyszer szemtanúi voltunk mostanában, hogy vacsorára hívott vendégek valamennyien kétszersültet és gyógysonkát vittek magukkal, és a kétszersültet ropogtatva mulattak.

•

Két kislány beszélget az utcán.

– Te, mi az a bigin? – kérdi a kisebbik a nagyobbiktól.

– Az a kérdés, kitől hallottad. – feleli fontoskodóan a másik.

– A te apukádtól.